

De geloofsopvattingen van Hazrat Mirza Ghulam Ahmad en zijn volgelingen

Uit Ahmadiyya Case
Door Maulana Hafiz Sher Muhammad en dr. Zahid Aziz
Vertaald door Reza Ghafoerkhan

Noot van de samensteller: Deze paragraaf biedt gedetailleerde passages uit de werken van Hazrat Mirza Ghulam Ahmad, waarin hij op krachtige wijze verklaart een moslim te zijn, waarbij hij duidelijk stelt dat hij in alle leerstellingen en gebruiken van de islam gelooft zoals erkend door de *Ahl as-Sunna* en waarin hij zijn volgelingen aanspoort zich naar hun beste vermogens vast te houden aan de religie van de islam.

1. “De kern en essentie van onze godsdienst is: *Er is geen god dan Allah en Mohammed is de Boodschapper van Allah.*”
(*Izala Auhām*, p. 137)

2. Onze *kalima* is: *Er is geen god dan Allah en Mohammed is de Boodschapper van Allah.* Ik geloof in Allah, de engelen, de boodschappers, de geopenbaarde Boeken, paradijs en hel en de Dag der Opstanding. Ik accepteer de Heilige Koran als het Boek van Allah en Mohammed (vrede en zegeningen van Allah zij met hem) als de ware Profeet. Ik maak geen aanspraak op het profetschap. En ik beweer niet (God verhoede het) dat de Heilige Koran, zoals die aan ons door de heilige profeet Mohammed (v.z.m.h.) is gegeven, enige toevoegingen of weglatingen bevat. En ik getuig dat hij de laatste der Profeten is en de grootste van alle profeten en een bemiddelaar voor zondaars.”
(*Anwār al-Islam*, p. 34)

3. “Hoe groot de haat ook is die de afkerige Ulama tegen ons hebben gecreëerd bij de mensen en ons tot *kāfirs* en verstoken van geloof hebben verklaard en trachten de moslims te doen geloven dat ik, samen met al mijn volgelingen, afgedwaald ben van de islamitische geloofsovertuigingen en grondbeginselen van het geloof. Dit zijn allemaal verzinsels van die jaloerse Maulavi's. Niemand met zelfs een greintje vrees voor

God in zijn hart kan het wagen zich schuldig te maken aan dergelijke zaken. Alle vijf fundamenteën van de islam vormen ook ons geloof. Wij houden ons vast aan het Boek van Allah, aan welke men geboden is zich vast te houden. Wij geloven dat niets aanbeden dient te worden behalve Allah en dat onze leider *Hazrat Mohammed Moestafa* (v.z.m.h.) Zijn Boodschapper en de Laatste der Profeten is, en wij geloven dat engelen, het opwekken van de doden, de Dag der Opstanding, hemel en hel, allemaal waarheden zijn. Wij geloven dat wat Allah, de Hoge, ook in de Heilige Koran heeft gezegd en wat onze Profeet (v.z.m.h.) ook heeft verklaard, allemaal waar is zoals hierboven gesteld. Wij geloven dat wie ook zelfs maar ter grootte van een atoom wegneemt uit of toevoegt aan de islamitische *sjaria*, of wegwerpt wat verplicht is en toestaat wat verboden is, zonder geloof is en afgeweken is van de islam. Ik spoor mijn volgelingen aan dat zij moeten geloven in de heilige *kalima*, uit het diepst van hun harten, namelijk, dat er geen god is behalve Allah en dat Mohammed Allah's Boodschapper is, zelfs tot hun dood, dat zij geloven in alle profeten en alle geopenbaarde Boeken, waarvan de authenticiteit vastgesteld wordt in de Heilige Koran, en dat zij het vasten, bidden, het armengeld (*zakaat*) en de bedevaart en alles wat als verplicht is voorgeschreven door de verheven Allah en Zijn Boodschapper als

verplicht aanvaarden en dat zij alles wat verboden is als verboden aanvaarden en zo de islam in de ware zin volgen.

Samenvattend, het is verplicht in al die zaken te geloven waarover consensus bestond inzake geloof en praktijk onder de vrome mannen uit de vroege dagen van de islam en die geacht worden de islam uit te maken via de consensus van de *Ahl-i Sunna*. Ik roep de hemel en de aarde aan tot getuige dat dit mijn geloof is en wie ook iets aan mij toeschrijft tegengesteld aan deze godsdienst, hij uit laster tegen mij en neemt afstand van vrees voor God en eerlijkheid. En op de Dag der Opstanding zal ik mijn argument tegen hem hebben wat betreft of hij mijn borst heeft opengesneden en gezien heeft dat ik, in plaats van mijn bovenstaande verklaring, in werkelijkheid in mijn hart tegenover deze verklaringen sta. Opgepast, inderdaad, de vloek van Allah is over de leugenaars en verzimmers.”
(*Ayyām as-Sulh*, p. 86-87)

4. “En broeders, jullie weten dat de verkondigingen van ongeloof [tegen mij] niet gebaseerd waren op een goed onderzoek en zelfs geen spoor van waarheid bevatten. Integendeel waren al die verklaringen louter verzinsels gebaseerd op bedrog, onrechtvaardigheid en leugens, uit persoonlijke jaloezie. Deze mensen weten zeer goed dat ik een gelovige ben en zij hebben met hun eigen ogen gezien dat ik een moslim ben, dat ik geloof in de Ene God bij Wie er geen deelgenoot is, dat ik de *kalima* betuig: *Er is geen god behalve Allah*, dat ik het Boek van Allah, de Koran en zijn Boodschapper Mohammed (vrede en zegeningen van Allah zij met hem) als de laatste der Profeten accepteer, en ik geloof in de engelen, de Dag der Opstanding, hemel en hel, dat ik de gebeden en het vasten verricht, dat ik behoor tot de *Ahl-i Qibla* [zij die zich wenden tot de moslimse gebedsrichting], dat ik alles als onwettig beschouw wat de Heilige Profeet als onwettig heeft verklaard en als wettig beschouw alles wat hij wettig heeft verklaard, dat ik niets toegevoegd heb aan, noch weggenomen heb uit de *sjaria*, zelfs niet ter grootte van een atoom, en dat

ik alles wat ons via de Boodschapper van Allah (v.z.m.h.) heeft bereikt, accepteer, of ik het geheim ervan begrijp of niet, en dat ik door Allah’s gratie een gelovige en unitariër ben.”

(*Nūr al-Haq*, vol. 1, p. 5)

5. “Er werden op alle mogelijke manieren pogingen ondernomen om mij te vernietigen en weg te vagen. Allerlei vonnissen van *kufir* [ongeloof] werden tegen ons opgesteld. Wij werden zelfs beschouwd slechter dan christenen en joden te zijn, hoewel wij met onze lichaam en ziel geloven in de *kalima tayyiba*: *Er is geen god behalve Allah en Mohammed is de Boodschapper van Allah*. Wij beschouwen de Heilige Koran als God’s ware en volmaakte Boek en accepteren dit Boek met alle oprechtheid van het hart als het laatste der Boeken en met alle oprechtheid van het hart geloven we dat de Heilige Profeet (vrede en zegeningen van Allah zij met hem) de laatste der Profeten is. We zeggen dezelfde gebeden, richten ons tot dezelfde *qibla*, vasten op dezelfde wijze in de maand Ramadan. Er is geen verschil aanwezig in onze *hadjj* en *zakaat*. Men kan derhalve niet begrijpen wat de redenen waren waarom wij verklaard werden slechter te zijn dan zelfs de joden en de christenen. Het dag en nacht uitschelden van ons werd beschouwd als iets wat hemelse beloningen opbracht. Immers, er bestaat zoiets als edelheid van karakter. Het pad van onze lasteraars wordt alleen door diegenen gevolgd, wiens geloof weggerukt is en wiens harten zwart zijn geworden.”
(Commentaar op soera *Fatiha*, p. 297-298)
6. “Wie weet niet dat het een zeer gevoelige zaak is om iemand tot *kāfir* te verklaren die een unitarische moslim is en behoort tot de *Ahl-i Qibla*, vooral wanneer die moslim via zijn geschreven werken en lezingen herhaaldelijk verklaart dat hij een moslim is en dat hij gelooft in Allah en Zijn Boodschapper en in de engelen en de Boeken en de boodschappers van Allah, de Hoge, en in het leven na de dood zoals duidelijk is gemaakt door Verheven Allah en Zijn Boodschapper (vrede en zegeningen van

Allah zij met hem) in hun leringen; en daarnaast is hij gebonden aan alle geboden betreffende het vasten en het gebed zoals uiteengezet door Allah en Zijn Boodschapper (v.z.m.h.). Zo'n moslim tot *kāfir*, nee, een grote *kāfir* en Antichrist verklaren, is het werk van die mensen die zich niet voor het kwaad hoeden en God niet vrezen en die niet de gewoonte hebben gunstig over anderen te denken.”

(*Aina Kamalāt Islam*, p. 33)

7. “Deze mensen bedriegen de massa en leiden hen tot de fout te denken dat wij een nieuwe *kalima* of een nieuw gebed hebben bedacht. Welk antwoord kan ik geven op zulke verzinsels? Via soortgelijke verzinsels hebben zij een eenvoudig menselijk wezen in de Drie-eenheid geplaatst. Kijk, wij zijn moslims en behoren tot de *umma* [volgelingen] van Mohammed. Bij ons is het bedenken van een nieuwe vorm van gebed, of de *qibla* de rug toe keren daden van *kufir* [ongeloof]. Wij accepteren alle geboden van de Heilige Profeet en geloven dat het veronachtzamen van zelfs het geringste gebod gelijkstaat aan slechtheid. Mijn aanspraak is onderworpen aan het Woord van Allah en het woord van de Heilige Profeet. Wij hebben geen nieuwe *kalima* geïntroduceerd, geen nieuwe vorm van gebed, geen nieuwe *hadjdj* of een aparte moskee voor onszelf uit veronachtzaming van gehoorzaamheid aan de Heilige Profeet. Onze missie is het dienstbetoon van deze godsdienst [islam], deze alle godsdiensten te doen overwinnen en het volgen van de Heilige Koran en de tradities, waarvan bewezen is dat die afkomstig zijn van de Profeet van God. Wij achten het noodzakelijk zelfs een zwakke hadies te volgen indien die niet in strijd is met de Heilige Koran. Wij beschouwen *Bukhari* en *Muslim* [twee hadiesverzamelingen] als de meest betrouwbare boeken na het Boek van Allah [de heilige Koran].”
- (*Ruhani Khazā'in*, no. 2, verzameling van toespraken en verhandelingen van Hazrat Mirza Ghulam Ahmad, vol. 7, p. 138)

8. “Onze godsdienst is dezelfde islam. Het is niet nieuw. Er zijn dezelfde gebeden,

hetzelfde vasten, dezelfde bedevaart en dezelfde *zakaat*. Maar er is wel dit verschil, dat deze plichten [nu] slechts uiterlijke vormen hebben aangenomen, zonder enige ware geest daarin; wij willen de geest van oprechtheid daarin blazen. Wij willen dat deze plichten op dusdanige wijze worden uitgevoerd dat ze resultaten opleveren die op dit moment ontbreken.”

(*Ruhani Khazā'in*, no. 2, vol. 9, p. 312)

9. “Jullie, die de eed uit mijn handen hebben afgelegd, dienen te begrijpen dat jullie plechtig hebben beloofd de godsdienst boven het wereldse leven te stellen. Denk er dus aan dat deze eed van jullie bij Allah is. Wees zoveel als mogelijk standvastig in deze eed, blijf trouw aan het gebed, vasten, de *hadjdj*, het armengeld (*zakaat*), de geboden van de *sjaria* en mijd elk kwaad en alles wat op zonde lijkt. Onze Jamā'at moet een zuiver model voor anderen zijn. Lippenbelijdenis is zinloos indien die niet vergezeld gaat met juiste daden.”

(*Ruhani Khazā'in*, no. 2, vol. 5, p. 453)

10. “Profeten komen met het doel de religie te veranderen, de *qibla* [richting waarin de mensen bidden] te veranderen, sommige van de [bestaande] geboden op te heffen en sommige nieuwe geboden in te voeren. Maar in mijn geval is er geen aanspraak op een dergelijke omwenteling. Er is dezelfde islam als tevoren, dezelfde gebeden als tevoren, dezelfde Gekozen Profeet als tevoren en dezelfde Heilige Koran als tevoren. Men hoeft geen enkele zaak uit het oorspronkelijke geloof weg te laten, wat zo'n verbijstering teweegbrengt. De aanspraak de Beloofde Messias te zijn zou gevaarlijk zijn geweest en iets om voorzichtig mee om te gaan indien er, met deze aanspraak, bepaalde veranderingen – God verhoede het – zouden zijn in de geboden van het geloof, zodat onze praktijkhandelingen enigszins zouden verschillen met die van andere moslims. Aangezien er hier geen sprake van is en het enige onderwerp van discussie het leven of de dood van Jezus is, waarbij de aanspraak de Beloofde Messias te zijn slechts een uitvloeisel van dit vraagstuk is, en deze aanspraak geen verandering in de

praktische handelingen van het geloof betekent, noch beïnvloedt die de grondbeginselen van de islam negatief, is het dan nodig dat er een groot wonder of teken zichtbaar wordt gemaakt zodat deze aanspraak wordt geaccepteerd, welke eis hiervoor een oude gewoonte is van de mensen in geval van een aanspraak op het profeteerschap? Is het voor een eerlijk en Godvrezend persoon moeilijk om een moslim te aanvaarden die God gezonden heeft ter ondersteuning van de islam en die de doelstellingen heeft dat hij de schoonheden van de islam openbaar maakt aan de mensen en bewijst dat de islam vrij is van de bedenkingen van de moderne filosofie en de moslims doet neigen naar liefde voor Allah en de Boodschapper?

“Indien de aanspraak de Beloofde Messias te zijn enige bevelen met zich meer zou brengen die de geboden en geloofspunten van de *sjaria* negatief zouden aantasten, dan zou dat inderdaad verschrikkelijk zijn geweest. Wat men dient te bekijken is welke islamitische waarheid heb ik veranderd met mijn aanspraak en bij welke geboden van de islam heb ik zelfs maar een jota toegevoegd of weggenomen? Inderdaad, ik heb een profetie geïnterpreteerd op een wijze die Almachtige Allah in dit tijdperk aan mij heeft geopenbaard. De Heilige Koran is getuige van de juistheid van deze interpretatie en dat zijn ook de betrouwbare tradities van de Heilige Profeet. Waarom is er dan zo'n grote ophef?”
(*Aina Kamalāt Islam*, p. 339)

11. “Het is absurd te denken dat er door mijn aanspraak te aanvaarden enige vrees bestaat dat het geloof wordt geschaad. Ik kan niet begrijpen wat zo'n schade zou kunnen veroorzaken? Er zou alleen schade worden toegebracht indien deze nederige man de mensen had gedwongen nieuwe leringen te volgen, tegengesteld aan de leringen van de islam, bijv. als ik een wettig ding tot verboden zou verklaren of vice versa, of toevoegingen of weglatingen zou invoeren inzake het vasten, het gebed, de bedevaart, het armengeld (*zakaat*), etc., welke door de *sjaria* voorgeschreven plichten zijn. Bij-

voorbeeld, indien ik tien of twee gebeden in plaats van de vijf dagelijkse gebeden zou voorschrijven, of twee maanden van vasten in plaats van één maand zou opdragen, of minder dan een maand vasten, dan zou er sprake moeten zijn van een compleet geestelijk verlies en eerder nog van ongelof en verwoesting. Maar aangezien de situatie zulks is dat deze nederige man slechts herhaaldelijk dit zegt, *O broeder, ik heb geen enkel nieuwe religie noch enige nieuwe lering gebracht, maar ik ben een van jullie en een moslim als jullie en er is voor ons moslims geen ander boek te volgen behalve de Heilige Koran, noch is er enig ander geopenbaard boek waartoe wij andere uitnodigen dat te volgen*, en aangezien ik bevestig dat er afgezien van de Arabische Ahmad, de Laatste der Profeten (v.z.m.h.), niemand is om ons te leiden en er niemand is die door ons wordt gevolgd en er niemand is van wie wij graag willen dat anderen hem volgen, waarin ligt dan het risico voor een godsdienstige moslim om mijn aanspraak te accepteren, die op een openbaring van Allah gebaseerd is?
(*Izala Auhām*, p. 181-182)

12. “Het is een volkomen verzinsel van Muhammad Husain dat hij aan mij toeschrijft dat ik de wonderen van de Profeten (vrede zij met hen) ontken, of dat ik zelf aanspraak maak op het profeteerschap, of dat, Allah verhoede het, *Hazrat Mohammed Mustafa* (vrede en zegeningen van Allah zij met hem) niet beschouw als de Laatste der Profeten, of dat ik niet geloof in de engelen of de basisgeloofsartikelen van de islam zoals de Opstanding, etc., of dat ik de fundamenten van de islam zoals het vasten en het bidden onbelangrijk doe schijnen of ze niet noodzakelijk acht. Nee, de Almachtige Allah is getuige dat ik in dit alles geloof en dat ik iemand die niet gelooft in deze basisbeginselen en praktijken beschouw als een vervloekte en een verliezer op deze wereld en in het Hiernamaals.”
(*Anjām Atham*, p. 45)
13. “Men dient te begrijpen waarom een moslim een *moslim* wordt genoemd. Een moslim is iemand die zegt dat de islam

waar is, *Hazrat* Mohammed (vrede en zegeningen van Allah zij met hem) de Profeet is en de Koran het Hemelse Boek is. Het houdt in dat hij aanvaardt dat hij deze geloofsovertuiging niet zal verlaten, noch in geloof, noch in aanbidding, noch in daden, en dat al zijn uitspraken en daden binnen die perken zullen blijven.”

(*Ruhani Khazā'in*, no. 2, vol. 5, p. 163)

14. “Elk ding waarvan men geen spoor of teken kan aantreffen in de Heilige Koran en de Hadies en dat veeleer in strijd is daarmee, is naar mijn mening een overtreding en ongelooft. Maar weinigen slechts geraken tot de bodem van het Heilige Woord en begrijpen de subtiele geheimen van de Goddelijke profetieën. Ik heb noch iets toegevoegd aan, noch iets weggehaald uit de religie [van de islam]. Broeders, mijn godsdienst is dezelfde als die van jullie, dezelfde edele Profeet is mijn leider zoals van jullie en dezelfde Heilige Koran is mijn Leiding, mijn geliefde en mijn Testament, waarvan geloof daarin ook voor jullie verplicht is.”

(*Majmu'a Ishtiharat*, vol. 1, p. 232)

15. “Denk eraan dat ons pad exact hetzelfde is als dat van de Heilige Profeet (vrede en zegeningen van Allah zij met hem) en van zijn eerbiedwaardige metgezellen.”

(*Ruhani Khazā'in*, no. 2, vol. 10, p. 107)

16. “Door de betekenissen in mijn boeken te verdraaien en te veranderen, zoals de joden, en door een heleboel irrelevante zaken erbij te halen, zijn er honderden bezwaren tegen mij geuit, alsof ik aanspraak maak op het werkelijke profetschap, alsof ik de Heilige Koran verlaat, alsof ik de Profeten van God beschimp en hen uitscheld en alsof ik de wonderen ontken. Ik leg dus mijn zaak bij de Verheven Allah en ik weet zeker dat Hij via Zijn gratie ten gunste van mij zal oordelen, omdat ik degene ben die onrecht is aangedaan.”

(*Chashma-i Ma'rifat*, p. 319)

17. “De mensen begrepen mijn uitspraak niet en zeiden dat deze man het profetschap opeist. Maar God weet dat deze uitspraak

van hun een duidelijke leugen is. Er zit geen greintje van waarheid in, noch enige grond daarvoor. Zij hebben deze laster gesmeed om de mensen op te stoken om mij tot *kāfir* te verklaren, om mij te beschimpen, om mij te vervloeken en mij vijandig te zijn en om onenigheid onder de gelovigen te creëren. Bij Allah, ik geloof in Allah en Zijn Boodschapper en ik geloof dat hij de Laatste der Profeten is.”

(*Hamāmat al-Bushra*, p. 81, nieuwe editie, p. 289)

18. “Indien men zorgvuldig alle Boeken van de Verheven Allah zou inkijken, dan zal men zien dat alle Profeten dit hebben onderwezen: ‘Geloof dat de Verheven God Eén is, zonder deelgenoot, en geloof ook in ons apostelschap’. Dit is waarom aan de hele *oemma* de kern van de islamitische lering in deze twee zinnen werd onderwezen: Er is geen god behalve Allah en Mohammed is de Boodschapper van Allah.”

(*Haqiqat al-Wahy*, p. 111)

19. “Een man uit de Noordwestelijke Grensprovincie stelde de vraag: ‘*Welke tekortkoming was in de religie [van de islam] overgebleven, welke u kwam herstellen?*’ *Hazrat* Mirza Ghulam Ahmad antwoordde:

‘Er zijn geen tekortkomingen in de geboden. Ons gebed, vasten, bedevaart, *qibla*, *zakaat* en *kalima* zijn dezelfde. Na verloop van tijd kruipt er matheid in het naleven van deze geboden. Vele mensen beginnen de volmaakte Eenheid van Allah te vergeten. Daarom stelt hij een dienaar aan die de mensen opnieuw aan de *sjaria* doet vasthouden. Na honderd jaar treedt er lusteloosheid in. Ongeveer honderdduizend moslims zijn reeds afvallig geworden en jullie denken dat er toch niemand [d.i. een hervormer] nodig is? Mensen verlaten de Heilige Koran. Zij hebben niets van doen met de *soenna* van de Profeet. Zij denken dat hun gewoonten hun godsdienst is. Nog steeds denken jullie dat er niemand nodig is.’”

(*Ruhani Khazā'in*, no. 2, vol. 10, p. 451)

Dit voorval vond plaats in Lahore op 25 mei 1908, één dag voor Hazrat Mirza's overlijden.

20. “Tenslotte, nogmaals verklaar ik tegenover het publiek dat ik bij de Almachtige Allah zweer dat ik geen *kāfir* ben. Mijn geloof is: Er is geen god dan Allah en Mohammed is de Boodschapper van Allah. En aangaande de Heilige Profeet, ik geloof [in het vers van de Koran]: Hij is de Boodschapper van Allah en de *Khātam an-nabiyyīn*. Ik zweer zoveel malen dat deze verklaring van mij waar is als dat er heilige namen van God bestaan, en zoveel malen als dat er letters in de Heilige Koran staan, en zoveel malen als dat er deugden zijn van de Heilige Profeet

in de ogen van God. Geen van mijn geloofsovertuigingen is tegengesteld aan de geboden van Allah en de Heilige Profeet. Wie dan ook iets anders denkt, begrijpt het zelf verkeerd. Wie dan ook mij zelfs nu als een *kāfir* beschouwt en niet ophoudt met *takfir* [een moslim *kāfir* noemen], laat hem er zeker aan denken dat hij na zijn dood ondervraagd zal worden. Ik zweer bij de Verheven Allah dat ik een dusdanig geloof heb in Allah en de Heilige Profeet, dat indien al het geloof van dit tijdperk op een weegschaal zou worden geplaatst tegenover mijn geloof, dan zal mijn geloof, door de gratie van de Hoge, zwaarder wegen.”
(*Karamāt as-Sādiqīn*, p. 25)